

Księga Hioba

Rozdział 17

1. Duch mój umniejszy się, dni moje się skrócą, a tylko mi grób zostaje. **2.** Nie zgrzeszyłem, a w gorzkościach mieszka oko moje. **3.** Wybaw mię, Panie, i postaw mię wedle siebie, a czyjażkolwiek ręka niech walczy przeciwko mnie. **4.** Serce ich oddaliłeś od karności, przetoż nie będą podwyższeni. **5.** Łup obiecuje towarzyszom, a oczy synów jego ustaną. **6.** Położył mię jako na przypowieść ludzką i jestem na przykład przed nimi. **7.** Zaćmiło się od rozniewania oko moje, a członki moje jako wniwecz obróciły się. **8.** Zdumieją się sprawiedliwi nad tym, a niewinny na obłudnego powstanie. **9.** I będzie trzymał sprawiedliwy drogę swoją a czysty rękoma przyczyni mocy. **10.** Wy tedy wszyscy nawróćcie się i przyjdźcie, i nie najdę między wami żadnego mądrego. **11.** Dni moje przeminęły, myśli moje rozerwane są, trapiąc serce moje, **12.** noc obróciły w dzień, a po ciemnościach zaś spodziewam się światłości. **13.** Jeśli czekać będę, piekło* jest domem moim i w ciemnościach usłałem łóżko moje. [komentarz Wujka: "abo grób"] **14.** Rzekłem zgniłości: Ojcem moim jesteś, matką moją i siostrą moją - robakom. **15.** Gdzież tedy teraz jest oczekiwanie moje, a cierpliwość moję, kto obaczywa? **16.** Do nagłębszego piekła zstąpią wszystkie rzeczy moje: cóż mniemasz, że wždy tam będę miał odpoczynienie?

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.